

### **Список використаних джерел та літератури:**

1. Порт В. ЛАД: Ландшафт. Архітектура. Дизайн: науково-популярне мистецьке видання. Київ: ArtHuss, 2017. 612 с.
2. Гербер Л. Дикая природа как священное пространство / пер. с англ. С. Колоса, В. Бойко // Серия: Охрана дикой природы. Киев: КЭК центр, 1999. № 12. 56 с.
3. Панченко Т.Ф. Ландшафтно-рекреаційне планування природно-заповідних територій. Київ: Логос, 2015. 176 с.
4. Мешкова В. О православном ландшафте. А+С, 2016. №1–2. С. 99–109.

*Якубовський Ігор Вячеславович, кандидат архітектури, асистент кафедри основ архітектури та архітектурного проектування КНУБА,  
Якубовський В.Б.,  
старший викладач, НУ «Львівська політехніка»*

### **ГРОМАДСЬКІ ПРОСТОРИ ДЛЯ СТУДЕНТСЬКОЇ КОМУНІКАЦІЇ**

Людина є істотою соціальною і не може обходитися без взаємодії з іншими людьми, без знання їхньої думки про себе. Тому здатність до комунікації, потреба в комунікації — чи не найважливіша її сутнісна ознака. Окрім того, що людина хоче зрозуміти навколишню дійсність, вона прагне до взаєморозуміння і порозуміння з іншими людьми. Дослідники зазначають, що 70 % свого часу людина витрачає на комунікацію. [1, с.9] Соціальна комунікація (англ. social communication) — обмін між людьми або іншими соціальними суб'єктами цілісними знаковими повідомленнями, у яких відображені інформація, знання, ідеї, емоції тощо, обумовлений цілим рядом соціально значимих оцінок, конкретних ситуацій, комунікативних сфер і норм спілкування, прийнятих у даному суспільстві [2]. Визначальний вплив сучасних технологій на способи та комунікаційні практики, особливо у молодіжному середовищі, продовжує трансформувати архітектуру простору соціальних комунікацій. Безперечним фактором є віртуалізація суспільства, одним із парадоксальних наслідків чого є значне зростання самотності індивіда (занурення у віртуальний світ) та, водночас, значний запит на подолання такої самотності шляхом встановлення соціальних зв'язків. Одним із шляхів вирішення потреби у соціальній комунікації молоді є створення та розвиток мережі спеціальних архітектурних просторів.

За рівнем (контекстом) найбільш часто виділяють наступні види комунікації: міжособистісну, групову та масову. *Міжособистісна* комунікація є безпосередній, «обличчям до обличчя» контакт людей. Така комунікація передбачає відому психологічну близькість партнерів, наявність розуміння і співпереживання. *Групова* комунікація – це спілкування в малих або відносно малих групах. Розрізняють також внутрішні, корпоративні та колективні групові комунікації. *Масова комунікація* - це процес поширення інформації і впливу в суспільстві за допомогою спеціальних засобів: преси, телебачення, радіо, кіно тощо, в результаті чого повідомлення надходить відразу до великих груп людей.

Якщо говорити про архітектуру соціальних просторів для студентів то, очевидно, в контексті тематики конференції, нас цікавить організація просторів групових комунікацій. Такі простори можуть організовуватись як у загальноміському середовищі, так і у масштабі студентського кампусу.

Особливістю організації такого середовища є, в першу чергу, необхідність забезпечити його мобільність, інформативність, креативність і відкритість. Для створення таких умов необхідно передбачити відповідний архітектурний простір, який може бути як внутрішнім так і зовнішнім. Архітектурний простір формується спорудами або елементами споруд, предметним наповненням та процесами, що там відбуваються.

Громадські простори для студентів можна розділити на наступні типи в залежності від розміру і призначення:

- простір для самостійної роботи - невеликий простір розміром з кімнату, забезпечений столом, розрахованим на одного або кількох людей, або групою столів (це простір для відокремлених занять, або для роботи над спільними проектами);
- напівзамкнений простір для групових комунікацій – простір для спілкування, зустрічей, інформативний простір;
- внутрішній двір - це простір внутрішнього подвір'я будівлі; такий двір може бути, як відкритий, так і перекритим – атриумом (це простір для зустрічей і спілкування) – головний громадський простір в холодну пору року, а також як додаткова і найбільша аудиторія кампусу для проведення великих громадських заходів;
- площа - цільний і самодостатній простір, що утворений між декількома будівлями (це головна площа кампусу, де проходять урочисті заходи, свята, і мітинги, або другорядні площі - місце для спілкування та зустрічей в теплу пору року), головна площа кампусу - іміджеве місце і часто є «обличчям» всього кампусу;

- газон - простір в масштабі всього кампусу, основний зелений простір кампусу, він може бути розташовуватись всередині комплексу у вигляді озеленених дворів і галявин, а може оточувати його з усіх боків (основний рекреаційний та громадський )

- студентський міський кластер - частина міського простору, яка тимчасово чи постійно використовується студентами для групових комунікацій.

**Простір для самостійної роботи (міжособистої комунікації) та групових комунікацій.** Розміри можуть змінюватись, від простору, що вміщує письмовий стіл на одну особу, до протяжних галерей з єдиним довгим столом або системи розташованих поруч столів або відсіків зі столами. Прикладом такого простору є відкритий студентський простір «Paragraph» (місто Івано-Франківськ) на базі одного з читальних залів Наукової бібліотеки ПНУ імені В.Стефаніка. У 2013 році студенти КНУБА (Київ) розробили концепцію майбутньої навчальної платформи "Острів". Закинутий простір в підвалі гуртожитку поступово перетворився в майстерню кераміки, студію звукозапису та простір для проведення лекцій, семінарів. Проект живе та розвивається.

**Напівзамкнений простір для групових комунікацій.** Простір, що розташовується біля потужних точок притягання – основних учбових корпусів, комбінатів харчування тощо. В основному розміщуються в учбовій зоні і заповнюються під час перерв, іноді і в позаучбовий час. Приклад такого простору – архітектурне середовище біля комбінату харчування НУ « Львівської політехніки» (місто Львів) (студентська ініціатива «Молодіжний простір», автор Тетяна Маслак). Студенти отримали грант від міста на реалізацію проекту.

**Внутрішнє подвір'я.** Таке подвір'я може бути як закритим так і відкритим. Розмір відкритого подвір'я визначається конфігурацією і розташуванням корпусів, між якими розташований двір. Розмір перекритого двору визначається типом, характером і розміром перекриває конструкції, а так само розміром корпусу всередині якого він розташований. *Відкрите подвір'я.* Прикладом такого подвір'я є креативний простір KMArt Yard в Могилянці. Подвір'я, яке використовувалось як склад інвентарю, перетворили в цікавий креативний простір. Тепер при дворі KMArt протягом дня можна працювати, пограти в настільний футбол, організувати або відвідувати семінари, лекції а ввечері — прийти на фільм або концерт. *Замкнене подвір'я- атриум.* Простір, що розташовується в атриумі може успішно використовуватись для проведення зустрічей, семінарів, лекцій в будь яку пору року. Цікава організація такого простору, наприклад, в Гуельському університеті Канади.

**Площа.** Розмір простору визначається габаритами будівель, які організовують цю площу. Часто центральна площа - це головний іміджевий елемент - «обличчя» кампусу. Наприклад, у НУ «ЛП» (Львів) такою площею є простір перед IV учбовим корпусом де проводяться урочисті заходи, зокрема посвята в студенти. Щоправда, зараз з'явився «конкурент» такому простору – цього року посвяту у першокурсники провели на площі Святого Юра, яка утворена корпусами університету та церковними мурами.

**Газон (трав'яне покриття, озеленення).** Газон в разі правильного містобудівельного вирішення може організовувати весь простір кампусу, об'єднуючи його в єдиний комплекс. В такому разі розмір простору соціальних комунікацій визначається розміром всього кампусу. В ЧНУ імені Ю. Федьковича газон разом з партерною зеленню та системою пішохідних доріжок організовує його територію і об'єднує в єдиний комплекс. Важливим для створення комфортного соціального простору має гармонійне поєднання рекреаційного простору та громадського простору.

**Студентський міський кластер.** В Україні є міста, в яких студентська молодь є вагомою частиною мешканців міста. Але це не враховано сучасною містобудівною структурою міста, тобто практично відсутні архітектурні простори де могли б комунікувати студенти з різних навчальних закладів. Потреба в таких міських просторах є очевидною: міський простір є сам по собі є комунікативним середовищем для різних категорій населення, і частину такого простору необхідно передбачати для студентського, молодіжного групового комунікування. Створення такого міського кластера відповідатиме сучасним викликам та потребам молоді загалом, дозволить створити нові соціокультурні простори у сучасному місті. Були розроблені пропозиції (дипломний проект Матювки Уляни) по створенню міського студентського кластеру на вільній території по вул. Колеси, яка розташовується біля трьох потужних вишів: НУ «Львівська політехніка», НУ ім. І. Франка та ЛДУФК.

**Висновки.**

1. Основна функція студентських соціальних комунікацій – інформативно-пізнавальна повинна бути забезпечена відповідним простором.

- Основні простори для соціальних комунікацій студентів: простір міжособистих комунікацій; напівзамкнений простір групових комунікацій; подвір'я (закрите, атріум) кампусу; площа кампусу; озеленені відкриті простори для відпочинку та групових комунікацій; студентський міський кластер.

2. При реконструкції та проектуванні учбових корпусів університетів слід передбачати створення просторів міжособистих комунікацій для самостійної роботи та групових комунікацій.

3. При формуванні генеральних планів міст, ревіталізації міських просторів у містах із значною кількістю студентів слід передбачати можливість створення студентських міських кластерів.

#### **Список використаних джерел та літератури:**

1. Квіт С.М. Масові комунікації: підручник для студентів ВНЗ. – Київ: Видавничий дім "Києво-Могилянська академія", 2008. – 206 с.

2. Соціальна комунікація [Електронний ресурс] // Вікіпедія. – Режим доступу до ресурсу: [https://uk.wikipedia.org/wiki/Соціальна\\_комунікація](https://uk.wikipedia.org/wiki/Соціальна_комунікація).

УДК 528.48

*Бойко Олена Леонідівна,  
старший викладач кафедри землеустрою та кадастру  
Національного авіаційного університету*

## **ГЕОІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ МОДЕРНІЗАЦІЇ ТА РОЗВИТКУ РЕГІОНАЛЬНИХ АЕРОПОРТІВ УКРАЇНИ**

Геоінформаційні технології останніми роками широко застосовують при вирішенні широкого спектру питань проектування, зведення та утримання будівель, споруд та інфраструктурних об'єктів. Аеропортові комплекси багатьох країн активно використовують геоінформаційні системи (Geographical Information Systems, GIS) для планування, проектування і виконання будівельних проектів; утримання та експлуатації об'єктів; управління та забезпечення безпеки; автоматизованого збору та подання даних про внутрішній і зовнішній простір будівель та споруд, цільове використання та оптимізацію простору тощо [1, с.54].

Геопросторова інформація є основою геоінформаційних систем, які дають можливість сформулювати єдиний інформаційний простір, що функціонує на основі уніфікованих принципів та правил, і дає змогу збирати, обробляти, аналізувати та надавати необхідні дані з загального масиву даних [2, с.46-48].

Вирішенням науково-практичних задач створення базових та профільних наборів геопросторових даних для Національної інфраструктури геопросторових даних (НІГД), систем містобудівного кадастру, GIS різного призначення, розробки архітектури сучасних GIS